

SPOLEČENSTVÍ VDOV A VDOVCŮ

„Zkroušený duch, to je oběť Bohu. Bůh zkroušeným a pokorným srdcem nepohrdne“ (Ž 51,19).

„Hospodin má ve svém lidu zalíbení, pokorné ozdoby spásou“ (Ž 149,4).

„Vezměte na sebe mé jho a uče se ode mě, neboť jsem tichý a pokorného srdce: a naleznete odpočinití svým duším“ (Mt 11,29)

„V ničem se nedejte ovládnout ctižádostí ani ješitností, nýbrž v pokoře pokládejte jeden druhého za přednějšího než sebe“ (Fp 2,3).

„Pokořte se před Pánem, a on vás povýší“ (Jk 4,10).

„Jako vyvolení Boží, svatí a milovaní, oblecte milosrdný soucit, dobrotu, skromnost, pokoru a trpělivost“ (Ko 3,12).

„Před pádem bývá srdce člověka povýšené, kdežto slávu předchází pokora“ (Př 18,12).

„Je lépe být poníženého ducha s pokornými, než se dělit o kořist s pyšnými (Př 16,19).

SVaV z Olomoucké arcidiecéze opět srdečně zve každého, komu není lhostejný nedostatek kněží ve farnostech. Máme za sebou čtvrt roku v karanténě, kdy jsme nemohli slavit mši svatou ve společenství lidí z farnosti. Televize nám sice umožnila slyšet slovo Boží, prožít si na dálku bohoslužbu oběti, přijímat duchovně, ale ne vždy jsme prožili dotek živého Boha, dotek Lásky. Vždyť ruce kněze, jsou ruce samotného Krista. Prosme pravidelně každý první čtvrtek v měsíci, aby těch Kristových rukou bylo co nejvíce.

Prožít si naplno mši svatou, vnímat nesmírnou Ježíšovu oběť za každého z nás, dotknout se tajemství, vyžaduje kající a pokorné srdce. O pokoru je třeba pravidelně prosit Boha, který v pravý čas vyslyší naše prosby.

Pane, odpusť mi (opakujeme před každou prosbou)

- každý den bez modlitby, vzpomínky na tebe, bez tvého slova.
- všechna ta zbytečná a prázdná slova, která jen více zamořovala tento zmatený svět, místo slov díků a chval, která ti náleží.
- každý rozhovor, ve kterém jsem neuměl naslouchat, nebyl laskavý, nedovedl povzbudit a usmát se, nedovedl se dotknout duše druhého.
- všechny ty okamžiky, kdy jsem nedokázal projevit lásku člověku, který ji potřeboval a čekal na ni, a sám jsem bez vděčnosti tobě i lidem přijímal mnohé dary.
- každé kritizování a hodnocení, moralizování a ponižování druhého člověka - ve jménu vlastní spravedlnosti.
- všechny chvíle, ve kterých jsem se staral o uspokojení pouze svých vlastních potřeb a svého života, a byl lhostejný k utrpení těla a duše druhého člověka.
- všechny snahy po uznání, po obdivu, po pozornosti a moci, každý projev egocentrismu a pýchy.
- každý skutek, který jsem vykonal ze své vůle a moci a neptal se po tvé vůli.
- všechny ty roky, kdy jsem si nasazoval masku pro své okolí a nedokázal se postavit v pravdě ani před tvou tvář.
- i hřích nelásky k sobě. Každou myšlenku, slovo i čin, kterými jsem se zraňoval, ubližoval si na těle i duši, tyranizoval sebe i okolí a zapomněl, že

TY JSI LÁSKA SAMA (1 J 4, 16)

Pomoz mi, abych se ti odevzdal s naprostou důvěrou a jako nový člověk zakusil tvoji nesmírnou lásku.